

hans Tale overflødig, jeg skulde heller ikke være kommet ind paa den, hvis det ærede Medlem ikke havde gentaget Pressekrønen om, at jeg skulde være bundet i denne Sag af det konservative Folkeparti; det havde det ærede Medlem hørt, og nu vilde han saa gerne spørge mig, om det skulde være Tilfældet, og det var vel egentlig ogsaa den korte Mening med den lange Tale; det vilde det ærede Medlem gerne vide. Jeg har været stillet overfor dette Spørgsmaal mere end een Gang, og jeg har besvaret det mange Gange, men jeg kan naturligvis ikke forlange, at det ærede Medlem skal have fulgt mine Udtalelser saa nøje, at dette Svar er kommet ham for Øre. Jeg maa derfor gentage det her, idet jeg siger, at om noget saadant Løfte fra min Side foreligger der intet som helst, der er ikke af mig eller af Regeringen i saa Henseende afgivet nogen som helst Erklæring til noget Parti, heller ikke til det konservative Folkeparti. Men det konservative Folkepartis Stilling til denne Sag er jo velkendt, det har ogsaa fundet sit Udryk gennem de Udtalelser, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Pürschel under Finanslovforslagets Behandling.

Jeg vil i den Anledning gerne sige, at det konservative Partis Stilling i en saa væsentlig og vigtig Sag er det naturligt, at vi, naar vi kommer til Forhandling om Sagen, i det Omfang, det er muligt, tager Hensyn til. Thi ingen Regering kan leve paa et vekslende Flertal. Jeg ved nok, at det radikale Venstre har staaet parat med Klodsen, den er bare for svag, den kan ikke holde, men de har staaet med den, klar til at skyde den ind under Regeringen. Det var jo meget rart, navnlig for det radikale Venstre, om vi kunde faa disse vekslende Tilstande tilvejebragt, saaledes at man snart er Regeringsparti og snart ikke, efter som ens Interesser tilsiger det. Det kunde være meget behageligt; men det maa ikke glemmes, at Løsningen af den store Opgave, som har foreligget for denne Regering, har krævet, at Regeringen havde fast Bund under Fødderne. Dette kræver atter, at naar to Partier skal samvirke om dette Formaal, den Fremgangsmaade da følges, at hvad man absolut ikke kan enes om, maa man lade ligge. Og det er vist ogsaa en Fremgangsmaade, som man fra radikal-socialistisk Side gennem den 7-aarige Periode 1913—20 ikke var ganske ukendt med.

Der er jo sivet Rygter ud om, at jeg beskæftiger mig med Udarbejdelsen af et Valglovsforslag, og disse Rygter har givet Anledning til, at flere ærede Medlem-

mer har udtalt sig om dette Spørgsmaal. Jeg takker for disse Udtalelser, og naar det ærede Medlem Hr. Rode siger, at han, før han udtaler sig, vil have Lejlighed til at se Dyret, for han vil have det rigtig nøje undersøgt, det kan være, det lider af skjulte Fejl, saa siger jeg: Det forstaar jeg vel, man skal ikke love mere, end man kan holde og ikke paa Forhaand give noget Tilsagn. Det er altid uklogt, og jeg vil heller ikke antage, at det ærede Medlem Hr. Rode i dette Spørgsmaal vil vise sig mere taktisk uklog, end han har vist sig at være i mange andre. Men jeg spørger det ærede Medlem, om han nu ogsaa er sikker paa, at han besidder Forudsætninger for en saadan objektiv Søgen; thi det er jo ikke sikkert, at Fejl i radikale Øjne behøver at være Fejl i Realiteten, det er dog ikke givet. Og jeg haaber derfor, selv om man fra radikal Side maaske skulde komme til det Resultat, at der baade var skjulte og aabenbare Fejl, at det dog alligevel skal lykkes at vinde Ørenlyd for det Forslag, jeg agter at fremsætte, og som vil tilvejebringe den gamle, gode Forbindelse mellem Folketingsmanden og Kredsen, samtidig med at den sikrer den Forholdsmæssighed, som saavel det konservative Parti som Socialdemokratiet altid har erklæret sig for varme Venner af.

Det ærede Medlem Hr. Lundberg har været inde paa en Række enkelte Spørgsmaal, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa i Fjor. Imidlertid svarede jeg paa disse Spørgsmaal i Fjor; jeg finder derfor ikke Anledning til at udtale mig om Beretigelsen af at anstille Sammenligning mellem Dansk Idrætsforbund og Skytteforeningerne med Hensyn til, hvilket Tilskud de bør have. Hvad Idrætsforbundets Arbejde i Sønderjylland angaar, tillægger jeg det ikke ringe Betydning. Jeg tror, at det er heldigt for Udjævningen af Modsætningerne, at Ungdommen mødes indenfor den neutrale Idræts Rammer. Det vil derfor ogsaa blive taget under Overvejelse at yde Tilskud paa Tillægsbevillingsloven til Idrætsforbundets fortsatte Arbejde paa dette Omraade. Om end baade Haandværkssvendenes Syge- og Rejseforening og Skandinavisk Central-understøttelseskasses Virksomhed er af det gode — det er gode Formaal, som begge disse Foreninger plejer —, maa det ærede Medlem Hr. Lundberg dog finde sig i, at de deler Skæbne med alle andre frie Bevillinger, som har fundet Plads paa Finansloven, at de i en Tid som den, vi nu gennemlever, bliver beskaaret. Jeg mener, at den Nedsættelse, som paa disse Bevillinger har